

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.12.2004
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	30.12.2004
Avaldamismärge:	

Tervishoiuteenuste korraldamise seadus

Vastu võetud 09.05.2001

[RT I 2001, 50, 284](#)

jõustumine 01.01.2002, §-de 12--15 osas jõustub 1.
01. 2005 ja § 22 lõike 2 osas jõustunud 1. 01. 2003.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
19.06.2002	RT I 2002, 57, 360	09.07.2002
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 62, 377	01.10.2002
18.12.2002	RT I 2002, 110, 661	01.01.2003
12.02.2003	RT I 2003, 26, 157	01.04.2003
12.02.2003	RT I 2003, 26, 160	01.11.2003
14.04.2004	RT I 2004, 29, 192	01.05.2004
28.06.2004	RT I 2004, 56, 400	01.08.2004 ja 1. 01. 2005
13.10.2004	RT I 2004, 75, 520	01.12.2004

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Seadus sätestab tervishoiuteenuste osutamise korralduse ja nõuded ning tervishoiu juhtimise, rahastamise ja järelevalve korra.

(2) Seadust ei kohaldata tervishoiuteenuste osutamise korraldusele kaitseväes, välja arvatud tervishoiutöötajate registreerimise ning ruumide, sisseseade ja aparatuuri järelevalve osas.

(2¹) Käesolevat seadust kohaldatakse tervishoiuteenuste osutamise korraldusele vanglates koos vangistusseadusest (RT I 2000, 58, 376; 2002, 84, 492; 90, 521) tulenevate erisustega.

(3) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
[[RT I 2003, 26, 157](#)- jõust. 01.04.2003]

§ 2. Tervishoiuteenus

(1) Tervishoiuteenus on tervishoiutöötaja tegevus haiguse, vigastuse või mürgituse ennetamiseks, diagnoosimiseks ja ravimiseks eesmärgiga leevendada inimese vaevusi, hoida ära tema tervise seisundi halvenemist või haiguse ägenemist ning taastada tervist. Tervishoiuteenuste loetelu kehtestab sotsiaalminister.

(2) Statsionaarne on tervishoiuteenus, mille osutamiseks on vajalik inimese ööpäevaringne viibimine haiglas.

(3) Ambulatoorne on tervishoiuteenus, mille osutamiseks inimese ööpäevaringne viibimine haiglas ei ole vajalik.

§ 3. Tervishoiutöötaja

(1) Tervishoiutöötajad käesoleva seaduse tähenduses on arst, hambaarst, õde ja ämmaemand, kui nad on registreeritud Tervishoiuametis.

(2) Tervishoiutöötaja võib osutada tervishoiuteenuseid omandatud eriala piirides, mille kohta talle on väljastatud Tervishoiuameti tõend tervishoiutöötajana registreerimise kohta.

§ 4. Tervishoiuteenuse osutaja

Tervishoiuteenuse osutaja on tervishoiutöötaja või tervishoiuteenuseid osutav juriidiline isik.

2. peatükk TERVISHOIUTEENUSTE OSUTAMISE KORRALDUS

1. jagu Vältimatu abi

§ 5. Vältimatu abi mõiste

Vältimatu abi käesoleva seaduse tähenduses on tervishoiuteenus, mida tervishoiutöötaja osutab olukorras, kus abi edasilükkamine või selle andmata jätmine võib põhjustada abivajaja surma või püsiva tervisekahjustuse.

§ 6. Vältimatu abi osutamine

(1) Igal Eesti Vabariigi territooriumil viibival inimesel on õigus saada vältimatut abi.

(2) Tervishoiutöötaja on kohustatud osutama vältimatut abi oma pädevuse ja tema kasutuses olevate võimaluste piires.

(3) Kohustusliku ravikindlustusega kindlustatud isikule ja temaga võrdsustatud isikule (edaspidi *ravikindlustusega hõlmatud isik*) osutatud vältimatu abi eest tasutakse riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest.

(4) Ravikindlustusega hõlmatud isikule osutatud vältimatu abi eest tasutakse riigieelarvest selleks ettenähtud vahenditest Sotsiaalministeeriumi ja Eesti Haigekassa vahel sõlmitud lepingu alusel vastavalt ravikindlustuse seadusele (RT I 2002, 62, 377).
[RT I 2002, 62, 377- jõust. 01.10.2002]

2. jagu Üldarstiabi

§ 7. Üldarstiabi mõiste

(1) Üldarstiabi on ambulatoorne tervishoiuteenus, mida osutavad perearst ja temaga koos töötavad tervishoiutöötajad.

(2) Perearst on sellekohase eriala omandanud eriarst, kes tegutseb:

- 1) perearsti nimistu alusel;
- 2) nimistuta eriarstina.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 nimetatud perearsti tegevusele kohaldatakse käesoleva seaduse haiglavälise eriarstiabi osutamist reguleerivaid sätteid.

§ 8. Perearsti nimistu

(1) Perearsti nimistu on käesoleva seaduse alusel perearsti teenindamisele kuuluvate isikute nimekiri.

(2) Igal perearstil on üks nimistu.

(3) Igal ravikindlustusega hõlmatud Eesti kodanikul ja elamisloa alusel Eestis viibival välismaalasel on õigus registreeruda perearsti nimistusse ja vahetada kirjaliku avalduse alusel perearsti. Isiku üleminekut uue perearsti nimistusse arvestatakse järgmise kalendrikuu esimesest päevast.

(4) Perearsti nimistu moodustub perearsti juurde registreerunud isikutest ja maavanema poolt nimistu piirsuurust arvestades alalise elukoha alusel määratud isikutest. Nimistu piirsuuruse, moodustamise, muutmise ja võrdlemise alused ning [korra kehtestab sotsiaalminister](#) .

(5) Nimistute piirarvu maakondade kaupa kinnitab sotsiaalminister.

(6) Perearst tagab tema nimistusse kantud inimestele tervishoiuteenuste kättesaadavuse ning järjepidevuse perearsti tööjuhendis ettenähtud ulatuses ja korras. Perearsti tööjuhendi kehtestab sotsiaalminister.

(7) Perearst teavitab tema nimistusse kantud inimesi, kuhu ja kelle poole saab isik pöörduda arstiabi saamiseks väljaspool perearsti vastuvõtuaega. Eesti Haigekassa võib sõlmida perearstiga lepingu üldarstiabi osutamiseks öhtu- ja öötundidel ning puhkepäevadel.

§ 9. Perearsti teeninduspiirkond

Perearsti teeninduspiirkond on maavanema määratud omavalitsusüksuse ala, kus elavale või ajutiselt viibivale isikule, kes ei kuulu perearsti nimistusse, osutab perearst üldarstiabi. Perearsti nimistusse mittekuuluvatele isikutele üldarstiabi eest tasumise korra kehtestab sotsiaalminister.

§ 10. Perearsti tegevuskoht

Perearsti tegevuskoha ruumidele, sisseseadele ja aparatuurile esitatavad nõuded kehtestab sotsiaalminister.

§ 11. Üldarstiabi rahastamine

(1) Ravikindlustusega hõlmatud isikule osutatud üldarstiabi eest tasutakse riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest ulatuses, mille eest tasumise kohustuse on üle võtnud Eesti Haigekassa.

(2) Ravikindlustusega hõlmamata isik tasub üldarstiabi eest ise.

[Paragrahv 12 jõustub 1. 01. 2005- RT I 2002, 110, 661]

§ 12. Perearstina tegutsemise õiguslik vorm

Perearstid võivad tegutseda füüsilisest isikust ettevõtjana või asutada üldarstiabi osutava äriühingu.

[Paragrahv 13 jõustub 1. 01. 2005- RT I 2002, 110, 661]

§ 13. Üldarstiabi osutava äriühingu erisused

(1) Täisühingu või usaldusühinguna tegutseva äriühingu ühinguleping sõlmitakse kirjalikult ja lisatakse ühingu äriregistrisse kandmise avaldusele.

(2) Üldarstiabi osutav äriühing võib ühineda ainult teise üldarstiabi osutava äriühinguga.

(3) Üldarstiabi osutav äriühing ei või olla osanikuks või aktsionäriks eriarstiabi osutavas äriühingus.

[Paragrahv 14 jõustub 1. 01. 2005- RT I 2002, 110, 661]

§ 14. Tegevusala

(1) Üldarstiabi osutaval äriühingul ei või olla teist tegevusala peale üldarstiabi ja sotsiaalteenuste osutamise ning tervishoiualase õppe- ja teadustöö.

(2) Füüsilisest isikust ettevõtjana äriregistrisse kantud perearst võib äriregistrisse kantud ärinime all osutada ainult üldarstiabi, sotsiaalteenuseid ning tegeleda tervishoiualase õppe- ja teadustööga.

[Paragrahv 15 jõustub 1. 01. 2005- RT I 2002, 110, 661]

§ 15. Üldarstiabi osutava äriühingu osanik ja aktsionär

(1) Üldarstiabi osutava äriühingu osanik või aktsionär võib olla üksnes selle ühingu kaudu tervishoiuteenuseid osutav perearst.

(2) Kui osanikult või aktsionärielt on perearstina tegutsemise õigus ära võetud, peab ta oma osa või aktsia võõrandama kolme kuu jooksul perearstile, kes hakkab selle ühingu kaudu tervishoiuteenuseid osutama. Kui osa või aktsiat ei ole kolme kuu jooksul võõrandatud, on äriühing kohustatud osa või aktsia tühistama ja hüvitama perearstile osa või aktsia väärtuse.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud osanik või aktsionär oli äriühingu ainus osanik või aktsionär, peab ta oma osa või aktsia võõrandama kolme kuu jooksul perearstile, kes hakkab selle ühingu kaudu

tervishoiuteenuseid osutama, või otsustama äriühingu lõpetamise. Kui perearst nimetatud õigust ei kasuta, lõpetatakse äriühing nimistu moodustamise õiguse andja nõudel kohtuotsusega.

(4) Osaniku või aktsionäri surma korral läheb äriühingu osa või aktsia üle tema pärijale juhul, kui pärija on perearst ja hakkab osutama selle ühingu kaudu tervishoiuteenuseid. Muudel juhtudel peab perearsti pärija võõrandama osa või aktsia pärandi vastuvõtmisest alates kolme kuu jooksul perearstile, kes hakkab selle ühingu kaudu tervishoiuteenuseid osutama. Kui osa või aktsia ei ole selle aja jooksul võõrandatud, on äriühing kohustatud osa või aktsia tühistama ja hüvitama pärijale osa või aktsia väärtuse.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud osanik või aktsionär oli äriühingu ainus osanik või aktsionär, võib pärija pärandi vastuvõtmisest alates kuue kuu jooksul võõrandada osa või aktsia perearstile, kes hakkab selle ühingu kaudu tervishoiuteenuseid osutama, või otsustada äriühingu lõpetamise. Kui pärija ei kasuta nimetatud õigusi, lõpetatakse äriühing nimistu moodustamise õiguse andja nõudel kohtuotsusega.

3. jagu Kiirabi

§ 16. Kiirabi mõiste

(1) Kiirabi on ambulatoorne tervishoiuteenus eluohtliku haigestumise, vigastuse või mürgituse esmaseks diagnoosimiseks ja raviks ning vajaduse korral abivajaja transpordiks haiglasse.

(2) Õigus saada kiirabiteenust on igal Eesti Vabariigi territooriumil viibival isikul.

§ 17. Kiirabi osutamine

(1) Kiirabi osutab kiirabibrigaad päästeasutuse häirekeskuselt saadud väljasõidukorralduse või muul viisil saadud teabe alusel.

(2) Vabariigi Valitsus kehtestab kiirabi, haiglate ning pääste- ja politseiasutuste kiirabialase koostöö korra.

(3) Sotsiaalminister kehtestab:

- 1) riigieelarvest rahastatavate avaliku konkursiga valitavate kiirabibrigaadide arvu ;
- 2) riigieelarvest rahastatavate avaliku konkursita valitavate riigi päästeasutuste kiirabibrigaadide arvu ;
- 3) kiirabibrigaadi tööjuhendi;
- 4) kiirabibrigaadi koosseisule ja varustusele, sealhulgas kiirabiautodele ja meditsiiniseadmetele esitatavad nõuded;
- 5) kiirabi koostöö ja vastastikuse tasaarveldamise korra perearstidega;
- 6) avaliku konkursi läbiviimise korra kiirabi osutajate valimiseks.

(4) Tervishoiuamet:

- 1) korraldab sotsiaalministri kehtestatud korras avaliku konkursi riigieelarvest rahastatava kiirabi osutajate valimiseks;
- 2) kinnitab riigieelarvest rahastatavate kiirabibrigaadide teeninduspiirkondade arvu ja paiknemise ning kiirabibrigaadide jaotuse teeninduspiirkondade kaupa;
- 3) korraldab kiirabibrigaadide ajutist asendamist;
- 4) sõlmib käesoleva lõike punktis 1 nimetatud avaliku konkursi võitnud kiirabibrigaadi pidajaga kiirabi osutamise lepingu konkursitingimustes määratud tähtajaks, kuid mitte kauemaks kui viieks aastaks.

(5) Päästeasutuse häirekeskusel on õigus suunata kiirabibrigaad abi kohese kättesaadavuse tagamiseks teise teeninduspiirkonda.

(6) Riigi päästeasutuse kiirabibrigaad peab vastama käesoleva seadusega ja selle alusel kiirabibrigaadile kehtestatavatele nõuetele.

§ 18. Kiirabi osutamise õiguslik vorm

(1) Kiirabibrigaadi pidaja võib olla sellekohase tegevusloaga äriühing, füüsilisest isikust ettevõtja, sihtasutus, riigi või kohaliku omavalitsuse päästeasutus.

(2) Kiirabibrigaadi pidaval juriidilisel isikul ei või olla teist tegevusala peale kiirabi osutamise ning tervishoiualase õppe- ja teadustöö. Kiirabibrigaadi pidav füüsilisest isikust ettevõtja võib äriregistratsiooni kantud ärinime all osutada ainult kiirabi.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tegevusala piirang ei laiene kiirabibrigaadi pidavatele eriarstiabi osutajatele.

(4) Tervishoiuamet sõlmib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikuga halduslepingu kiirabi osutamiseks sotsiaalministri kehtestatud tingimustel ja korras.

[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 19. Kiirabi rahastamine

- (1) Kiirabi eest tasutakse riigieelarvest Sotsiaalministeeriumi kaudu.
- (2) Kiirabi rahastamise korra kehtestab sotsiaalminister.

4. jagu Eriarstiabi

§ 20. Eriarstiabi mõiste

- (1) Eriarstiabi on ambulatoorne või statsionaarne tervishoiuteenus, mida osutavad eriarst või hambaarst ja temaga koos töötavad tervishoiutöötajad.
- (2) Eriarstiabi erialade loetelu kehtestab sotsiaalminister .

§ 21. Haiglavälise eriarstiabi osutamine

- (1) Haiglavälise eriarstiabi võib osutada sellekohase tegevusloaga äriühing, füüsilisest isikust ettevõtja või sihtasutus.
- (2) Haiglavälise eriarstiabi osutamiseks vajalikele ruumidele, sisseseadele ja aparatuurile esitatavad nõuded kehtestab sotsiaalminister.
[RT I 2002, 57, 360- jõust. 09.07.2002]

§ 22. Haigla

- (1) Haigla on ambulatoorsete ja statsionaarsete tervishoiuteenuste osutamiseks moodustatud majandusüksus.
- (2) Haiglat võib pidada sellekohase tegevusloaga aktsiaselts või sihtasutus.
- (3) Haiglat pidaval aktsiaseltsil või sihtasutusel ei või olla teist tegevusala peale eriarstiabi, kiirabi, iseseisvalt osutatavate õendusabi teenuste ja sotsiaalteenuste osutamise ning tervishoiualase õppe- ja teadustöö.
- (4) Haigla liigid on piirkondlik haigla, keskhaigla, üldhaigla, kohalik haigla, erihaigla, taastusravihaigla ja hooldushaigla. Nõuded haigla liikidele kehtestab sotsiaalminister.

[Lõige 5 jõustub 1. 01. 2005]

- (5) Haigla arengukava, eelarve ja auditeeritud aastaaruanne tehakse teatavaks Sotsiaalministeeriumi koduleheküljel Internetis. Sotsiaalminister kehtestab haigla arengukava, eelarve ja auditeeritud aastaaruande esitamise ja avalikustamise tingimused ja korra.
[RT I 2004, 56, 400- jõust. 01.01.2005]

§ 23. Eriarstiabi rahastamine

- (1) Ravikindlustusega hõlmatud isikule osutatud eriarstiabi eest tasutakse riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest ulatuses, mille eest tasumise kohustuse on üle võtnud Eesti Haigekassa.
- (2) Ravikindlustusega hõlmamata isik tasub eriarstiabi eest ise.

5. jagu Õendusabi

§ 24. Õendusabi mõiste

- (1) Õendusabi on ambulatoorne või statsionaarne tervishoiuteenus, mida osutavad õde ja ämmaemand koos pere-, eri- või hambaarstiga või iseseisvalt.
- (2) Õendusabi erialade loetelu kehtestab sotsiaalminister.

§ 25. Õendusabi iseseisev osutamine

- (1) Iseseisvalt võib õendusabi osutada sellekohase tegevusloaga äriühing, sihtasutus või füüsilisest isikust ettevõtja.
- (2) Õendusabi iseseisvaks osutamiseks vajalikele ruumidele, sisseseadele ja aparatuurile esitatavad nõuded kehtestab sotsiaalminister.
- (3) Õendusabi tervishoiuteenuste loetelu, mida lubatakse osutada iseseisvalt, kehtestab sotsiaalminister.
[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 26. Iseseisva õendusabi rahastamine

- (1) Ravikindlustusega hõlmatud isikule osutatud iseseisva õendusabi eest tasutakse riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest ulatuses, mille eest tasumise kohustuse on üle võtnud Eesti Haigekassa.
- (2) Ravikindlustusega hõlmamata isik tasub iseseisva õendusabi eest ise.

3. peatükk TERVISHOIUTEENUSTE OSUTAMISEKS ESITATAVAD NÕUDED

1. jagu Tervishoiutöötaja registreerimine

§ 27. Registreerimise õiguslik tähendus

Registreerimine annab tervishoiutöötajale õiguse osutada tervishoiuteenuseid kvalifikatsiooni tõendavas dokumendis ja registreerimisel väljastatavas tõendis märgitud erialal.

§ 28. Registreerimismenetlus [RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

- (1) Registreerimist taotlev isik esitab Tervishoiuametile registreerimistaotluse ja kvalifikatsiooni tõendava dokumendi ärakirja.
- (2) Registreerimistaotluses esitatavate andmete loetelu kehtestab sotsiaalminister.
- (3) Tervishoiutöötajate registreerimise aluseks olevate kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister.
- (4) Tervishoiuamet kontrollib kvalifikatsiooni tõendavas dokumendis esitatud andmete ehtsust ja teeb registreerimisotsuse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide esitamisest alates ühe kuu jooksul. Kui registreerimismenetluse käigus tekib vajadus hinnata käesoleva seaduse § 29 lõikes 3 nimetatud asjaolusid, teeb Tervishoiuamet registreerimisotsuse nelja kuu jooksul, alates käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide esitamisest.
- (5) Isikut ei registreerita tervishoiutöötajana, kui ta esitas teadvalt valeandmeid.
- (6) Kui isikut Tervishoiuametis ei registreerita, siis teatatakse talle sellest kirjalikult otsuse tegemise päevast alates 10 tööpäeva jooksul.
- (7) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 29. Euroopa Liidu liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis ja Šveitsis omandatud kvalifikatsiooniga isiku registreerimine

- (1) Euroopa Liidu liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis (edaspidi *Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriik*) või Šveitsis kvalifikatsiooni omandanud isiku registreerimise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 28 lõikeid 1–2 ning 4–6.
- (2) Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis omandatud kvalifikatsiooni tõendab dokument, mis annab tervishoiutöötajale õiguse osutada dokumendis märgitud erialal tervishoiuteenuseid vastavas Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis.
- (3) Kui isik on Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis omandanud eriarstiabi eriala, mida ei ole nimetatud käesoleva seaduse § 20 lõike 2 alusel kehtestatud loetelus, või juhul, kui isiku poolt omandatud eriala automaatselt ei tunnustata, võrdleb Tervishoiuamet taotleja läbitud õppekava vastavust Eestis nõutava eriarstiabi

koolitusele kehtestatud nõuetele ning, võttes arvesse isiku töökogemust ja läbitud täienduskoolitusi, otsustab, kas isik peab läbima lisakoolituse.

(4) Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis omandatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide loetelu ja kvalifikatsiooni vastavuse hindamise korra kehtestab sotsiaalminister.
[RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

§ 30. Muus välisriigis omandatud kvalifikatsiooniga isiku registreerimine

(1) Käesoleva seaduse §-s 29 nimetamata välisriigis kvalifikatsiooni omandanud isiku registreerimise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 28 lõikeid 1–2 ja 5–6.

(1¹) Käesoleva seaduse §-s 29 nimetamata välisriigis omandatud kvalifikatsiooniga isiku registreerimisel võtab Tervishoiuamet arvesse asjaolu, et isiku kvalifikatsiooni on eelnevalt tunnustanud Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriik või Šveits. Registreerimise taotlemisel esitab isik lisaks käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 nõutavale dokumendi, mis tõendab isiku õigust osutada tervishoiuteenust Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis.

(2) Tervishoiuamet võrdleb registreerimist taotleva isiku kvalifikatsiooni Eestis nõutavaga sotsiaalministri kehtestatud korras, kontrollib kvalifikatsiooni tõendavas dokumendis esitatud andmete ehtsust ning teeb registreerimisotsuse käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 nimetatud dokumentide esitamisest alates kahe kuu jooksul.

(3) Kvalifikatsiooni vastavuse hindamiseks võib käesoleva seaduse §-s 29 nimetamata välisriigis kvalifikatsiooni omandanud isikutelt nõuda sobivustesti tegemist või kohanemisaja läbimist. Sobivustesti koostamise, korraldamise ja hindamise korra ning kohanemisaja läbimise nõuded ja hindamise korra kehtestab sotsiaalminister.

(4) Isikut ei registreerita tervishoiutöötajana, kui ta on esitanud teadvalt valeandmeid või kui isiku kvalifikatsioon ei vasta Eestis sellel erialal töötamiseks nõutavale kvalifikatsioonile.
[RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

§ 31. Tõend

(1) Tervishoiutöötajale väljastatakse registreerimise kohta tõend.

(2) Tõendis esitatakse:

- 1) tõendi number;
- 2) tervishoiutöötaja isikuandmed;
- 3) tervishoiutöötaja eriala;
- 4) tõendi väljastamise aeg ja koht.

(3) Tõendi vormi kehtestab sotsiaalminister.

§ 32. Tõendi kehtetuks tunnistamine

Tervishoiuamet tunnistab registreerimistõendi kehtetuks, kui tervishoiutöötaja suhtes on jõustunud süüdimõisteve kohtuotsus, millega on isikult ära võetud kvalifikatsiooni tõendavas dokumendis ja registreerimistõendis märgitud erialal tegutsemise õigus.

§ 33. Tervishoiuteenuste ajutine osutamine

(1) Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis või Šveitsis kvalifikatsiooni omandanud isik võib Eestis ajutiselt tervishoiuteenuseid osutada ilma käesoleva seaduse § 27 alusel nõutava registreerimiskohustuseta ja § 40 alusel nõutava tegevusloata. Asjaolu, kas tegemist on tervishoiuteenuse ajutise osutamisega, hindab Tervishoiuamet, lähtudes tervishoiuteenuse osutamise kestusest, arvestades tervishoiuteenuse osutamise regulaarsust, perioodilisust ning osutatava tervishoiuteenuse liiki.

(2) Eestis ajutiselt tervishoiuteenuseid osutada sooviv isik on kohustatud vähemalt 15 päeva enne ajutise tervishoiuteenuse osutamist esitama Tervishoiuametile järgmised dokumendid:

- 1) teatise, milles märgitakse tervishoiuteenuse osutamise periood ja koht, osutatavate tervishoiuteenuste loetelu ning isiku sideandmed;
- 2) selle päritoluriigi või riigi, kus isik püsivalt tervishoiuteenuseid osutab, pädeva asutuse väljaantud dokumendi, mis tõendab isiku kvalifikatsiooni;
- 3) selle päritoluriigi või riigi, kus isik püsivalt tervishoiuteenuseid osutab, pädeva asutuse väljaantud dokumendi, mis kinnitab isikule antud õigust osutada tervishoiuteenuseid selles riigis.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2 ja 3 nimetatud dokumendid loetakse kehtivaks 12 kuud, alates nende väljastamise kuupäevast.

(4) Tervishoiuamet kontrollib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumentide ehtsust ja tervishoiuteenuse osutamise vastavust käesoleva seaduse ja selle alusel tervishoiuteenuse osutamisele kehtestatud nõuetele ja teeb otsuse tervishoiuteenuse ajutise osutamise kohta viie tööpäeva jooksul, alates dokumentide esitamisest.

(5) Vältimatu abi osutamise korral on Eestis ajutiselt tervishoiuteenuseid osutav isik kohustatud informeerima Tervishoiuametit ning esitama käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumendid viivitamata, kuid mitte hiljem kui 15 päeva jooksul, arvates vältimatu abi osutamisest.

(6) Tervishoiuteenuse ajutine osutamine peab vastama käesolevas seaduses ja selle alusel tervishoiuteenuste osutamisele kehtestatud nõuetele, välja arvatud registreerimiskohustus ja tegevusloa omamise nõue.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud nõuete rikkumise korral on Tervishoiuametil õigus käesoleva seaduse §-de 61 ja 62 alusel peatada tervishoiuteenuse ajutine osutamine ning teavitada sellest pädevat asutust ajutiselt tervishoiuteenuseid osutanud isiku päritoluriigis või riigis, kus isik püsivalt tervishoiuteenuseid osutab. [RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

2. jagu

Perearstina tegutsemise õigus

§ 34. Nimistu moodustamine

(1) Nimistu moodustamise õiguse andmiseks viib maavanem läbi avaliku konkursi [sotsiaalministri kehtestatud korras](#).

(2) Nimistu moodustamise õiguse taotleja esitab maavanemale järgmised dokumendid ja andmed: [RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

- 1) avalduse, milles märgitakse ära taotleja nimi, isikukood või sünniaeg, elukoht, sidevahendite numbrid ning kavandatava tegevuskoha asukoht ja aadress;
- 2) perearsti ja temaga koos töötavate tervishoiutöötajate registreerimistõendide ärakirjad;
- 3) [Kehtetu - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 35. Perearstina tegutsemise õiguse andmine

(1) Perearsti nimistu kinnitab ja perearsti teeninduspiirkonna määrab maavanem korraldusega.

(2) Perearstina tegutsemise õigus tekib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud korralduse jõustumisel.

(3) Perearst on kohustatud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud korralduse jõustumisest alates kahe kuu jooksul viima oma tegevuskoha ruumid, sisseseade ja aparatuuri vastavusse käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetega ning registreerima andmekaitse järelevalve asutuses delikaatsete isikuandmete töötlemise.

§ 36. Andmete edastamise kohustus

(1) Maavanem on kohustatud teatama Tervishoiuametile perearsti tegevuskoha ja aadressi ning perearstiga koos töötavate tervishoiutöötajate koosseisu perearstile tegutsemise õiguse andmisest alates ühe kuu jooksul.

(2) Perearst on kohustatud teatama kirjalikult Tervishoiuametile muudatustest temaga koos töötavate tervishoiutöötajate koosseisus või tegevuskohas ja aadressis muutuste toimumisest alates 30 päeva jooksul.

(3) Perearst on kohustatud käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punkti 1 alusel kehtestatud nõuete kohaselt koostama tervishoiustatistika ja tervishoiualase majandustegevuse aruandeid ning esitama need maavanemale.

§ 37. Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmine

(1) Maavanem annab korralduse perearstina tegutsemise õiguse äravõtmiseks, kui:

- 1) seda taotleb perearst ise;
- 2) perearsti suhtes on jõustunud süüdimõistev kohtuotsus, millega temalt on ära võetud perearstina tegutsemise õigus;
- 3) perearst ei ole nimistu kinnitamisest ja teeninduspiirkonna määramisest alates kahe kuu jooksul viinud oma tegevuskoha ruume, sisseseadeid või aparatuuri vastavusse käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetega;
- 4) perearsti tegevuskoha ruumid, sisseseade või aparatuur ei vasta käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetele;
- 5) osutatavate tervishoiuteenuste kvaliteet ei vasta käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punkti 7 alusel kehtestatud nõuetele;
- 6) perearsti ei ole võimalik tema pikaajalise töövõimetusel korral asendada;
- 7) perearst on tunnistatud teadmata kadunuks;
- 8) perearst on surnud või tunnistatud surnuks;
- 9) [kehtetu - RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

(2) Enne käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 3–5 sätestatud alusel perearstina tegutsemise õiguse äravõtmist võib maavanem teha perearstile ettekirjutuse.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib maavanem rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses (RT I 2001, 50, 283; 94, 580) sätestatud korras või anda korralduse perearstina tegutsemise õiguse äravõtmiseks.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.

(5) Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmise korraldus tehakse perearstile käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–6 nimetatud juhtudel teatavaks korralduse andmisest alates viie tööpäeva jooksul. Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmise korraldus avaldatakse ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded. [RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

§ 38. Toimingud perearstina tegutsemise õiguse äravõtmisel

(1) Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmise korral korraldab maavanem perearsti nimistusse kuuluvate isikute ja teeninduspiirkonna teenindamise kuni uue perearsti tegutsemise õiguse kinnitamiseni.

(2) Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmisel on perearst või tema pärija kohustatud andma nimistut puudutavad dokumendid üle maavanemale [sotsiaalministri kehtestatud korras](#) .

§ 39. Perearsti tegutsemise piirangud

Peararst ei või olla eriarstiabi osutamisega tegeleva äriühingu osanik või aktsionär, sellise äriühingu osanikuks või aktsionäriks oleva äriühingu osanik või aktsionär.

3. jagu Tegevusluba

§ 40. Tegevusloa taotlemise kohustus

Tegevusluba on nõutav:

- 1) kiirabi osutamiseks;
- 2) eriarstiabi osutamiseks;
- 3) iseseisvalt õendusabi osutamiseks.

§ 41. Tegevusloa taotlemine

Tegevusloa saamiseks esitab taotleja tegevusloa väljaandjale järgmised dokumendid ja andmed:

- 1) avalduse, milles märgitakse ära taotleja nimetus ning tegevuskoha asukoht, aadress ja sidevahendite numbrid;
 - 2) asutamisel oleva juriidilise isiku asutamislepingu või -otsuse ja põhikirja või ühingulepingu ärakirjad;
 - 3) füüsilisest isikust ettevõtja puhul ettevõtja nime, isikukoodi või sünniaja, elukoha ja ärinime;
 - 4) kiirabi osutamise loa taotlemise korral riigi päästeasutuse poolt selle asutuse asukohta, riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuste riiklikus registris registreerimise numbrit, põhimääruse ja kõrgemalseisva valitsusasutuse nimetuse;
 - 5) tervishoiuteenuste loetelu, mille osutamiseks tegevusluba taotletakse;
 - 6) tervishoiutöötajate nimed ja registreerimistõendite numbrid;
 - 7) kiirabi osutamise loa taotlemise korral taotletavate kiirabibrigaadide arvu, koosseisu ja varustuse;
 - 8) haiglas eriarstiabi osutamise loa taotlemise korral taotletava haigla liigi;
 - 9) ruumide meditsiinitehnoloogia osa projekti, milles on andmed ruumide, sisseseade ja aparatuuri kohta;
 - 10) andmed andmekaitse järelevalve asutuses delikaatsete isikuandmete töötlemise registreerimise kohta;
 - 11)–12) [RT I 2002, 61, 375 – jõust. 1. 08. 2002]
- [Kehtetud - RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 42. Tegevusloa väljaandmise otsustamine

(1) Tegevusloa väljaandja kontrollib taotleja esitatud dokumente ja andmeid ning teeb otsuse tegevusloa väljaandmise või sellest keeldumise kohta käesoleva seaduse §-s 41 nimetatud dokumentide ja andmete esitamisest alates kahe kuu jooksul.

(2) Enne taotluse esitamist peab taotleja tasuma riigilõivu.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 43. Tegevusloa väljaandmine

- (1) Tegevusloa annab välja Tervishoiuamet.
- (2) Tegevusluba antakse välja vastava otsuse tegemisest alates 10 tööpäeva jooksul.
- (3) Tegevusloa väljaandmise otsus avaldatakse ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 44. Tegevusloas esitatavad andmed ja tingimused

Tegevusloas esitatakse:

- 1) tegevusloa omaja nimi ning tegevuskoht ja aadress, füüsilisest isikust ettevõtja puhul tema nimi, isikukood, elukoht ja ärinimi;
- 2) tegevusloa number ja väljaandmise kuupäev;
- 3) eriarstiabi osutamise loa korral nende tervishoiuteenuste loetelu, mida isikul on lubatud osutada;
- 4) kiirabi osutamise loa korral kiirabibrigaadide arv;
- 5) haiglas eriarstiabi osutamise loa korral haigla liik.

§ 45. Tegevusloa väljaandmisest keeldumine

- (1) Tegevusluba ei väljastata, kui tegevusloa taotleja:
 - 1) ei ole esitanud käesoleva seaduse §-s 41 nimetatud dokumente või andmeid;
 - 2) ei vasta nõuetele, mis esitatakse taotletavate tervishoiuteenuste osutamiseks;
 - 3) on pankrotis;
 - 4) esitab teadvalt valeandmeid;
 - 5) varasem tegevusluba on käesoleva seaduse § 48 lõike 1 punktides 2-5 nimetatud alustel tunnistatud kehtetuks ja kehtetuks tunnistamisest on möödunud vähem kui üks aasta.

(2) Tegevusloa väljaandja teatab tegevusloa taotlejale tegevusloa väljaandmisest keeldumisest kirjalikult keeldumisotsuse tegemisest alates 10 tööpäeva jooksul.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 46. Tegevusloa kehtivus

Tegevusluba kehtib tema väljaandmisest alates viis aastat.

§ 47. Andmete edastamise kohustus

(1) Tegevusloa omaja teatab kirjalikult Tervishoiuametile muudatustest tervishoiutöötajate koosseisus või tegevuskohas 30 päeva jooksul alates muudatuste toimumise hetkest. Tervishoiuametit tuleb teavitada ka suurtest tehnilistest riketest ja muudest olulistest muudatustest tervishoiuteenuse osutamiseks vajalikus aparatuuris 10 päeva jooksul alates rikete tekkimise või muudatuste toimumise hetkest, kui nimetatud rikete ja muudatuste tulemusena on tegevusloa omajal võimatu osutada tegevusloas märgitud tervishoiuteenuseid.

(2) Tegevusloa omaja on kohustatud käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punkti 1 alusel kehtestatud nõuete kohaselt koostama tervishoiustatistikat ja tervishoiualase majandustegevuse aruandeid ning esitama need maavanemale.
[RT I 2004, 75, 520- jõust. 01.12.2004]

§ 48. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

- (1) Tegevusloa väljaandja tunnistab tegevusloa kehtetuks, kui:
 - 1) seda taotleb tegevusloa omaja ise;
 - 2) eriarstiabi või iseseisvalt õendusabi osutamise ruumid, sisseseade või aparatuur ei vasta käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetele;
 - 3) kiirabibrigaadi koosseis ja varustus ei vasta käesoleva seaduse alusel kehtestatud nõuetele;
 - 4) käesoleva seaduse § 47 lõikes 1 nimetatud tehnilised rikked ning muud muudatused ei võimalda täita tegevusloas toodud tingimusi;
 - 5) kui tervishoiuteenuste kvaliteet ei vasta käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punkti 7 alusel kehtestatud nõuetele;
 - 6) tegevusloa omaja ei ole alustanud tegevusloas nimetatud tervishoiuteenuste osutamist tegevusloa väljaandmisest alates ühe aasta jooksul;
 - 7) tervishoiuteenuse osutaja osutab tervishoiuteenuseid, mis ei ole loetletud talle väljastatud tegevusloas;
 - 8) eriarstiabi osutav isik, kellel on nakkusohtliku materjali käitlemise õigus, ei täida nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadusega (RT I 2003, 26, 160) kehtestatud nakkusohtliku materjali käitlemise nõudeid.

(1¹) Enne käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 2–5 ja 7 sätestatud alusel tegevusloa kehtetuks tunnistamist võib Tervishoiuamet teha tegevusloa omajale ettekirjutuse.

(1²) Käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud ettekirjutuse täitmata jätmise korral võib Tervishoiuamet rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses (RT I 2001, 50, 283; 94, 580) sätestatud korras või tunnistada tegevusloa kehtetuks.

(1³) Käesoleva paragrahvi lõikes 1² nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.

(2) Tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsuses esitatakse:

- 1) tegevusloa omaja nimi, tegevuskoht ja aadress, füüsilisest isikust ettevõtja puhul tema nimi, isikukood, elukoht ja ärinimi;
- 2) tegevusloa number ja väljaandmise kuupäev;
- 3) tegevusloa kehtetuks tunnistamise tinginud asjaolud ja viide seadusesättele, mille alusel tegevusluba kehtetuks tunnistatakse;
- 4) otsuse tegemise kuupäev;
- 5) otsuse tegija nimi, ametinimetus ja allkiri.

(3) Tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus tehakse tegevusloa omajale teatavaks otsuse tegemisest alates viie tööpäeva jooksul. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus avaldatakse ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

[RT I 2004, 75, 520- jõust. 01.12.2004]

§ 49. Tegevusloa osaline kehtetuks tunnistamine

(1) Kui tegevusloa kehtetuks tunnistamise alused esinevad vaid mõnede osutatavate tervishoiuteenuste osas, võib tegevusloa tunnistada osaliselt kehtetuks, piirates tegevusloas esitatud tervishoiuteenuste loetelu.

(2) Tegevusloa osaliselt kehtetuks tunnistamisel esitatakse vastavas otsuses lisaks käesoleva seaduse § 48 lõikes 2 nimetatud andmetele need tervishoiuteenused, mille kohta tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus kehtib.

(3) Tegevusloa osaliselt kehtetuks tunnistamise otsus tehakse tegevusloa omajale teatavaks otsuse tegemisest alates viie tööpäeva jooksul. Tegevusloa osaliselt kehtetuks tunnistamise otsus avaldatakse ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 50. Uue tegevusloa taotlemine

(1) Tegevusloa omaja peab taotlema uue tegevusloa väljaandmist, kui:

- 1) loa kehtivusaeg lõpeb;
- 2) ta soovib muuta loas esitatud tervishoiuteenuste loetelu;
- 3) kiirabi osutaja soovib muuta kiirabibrigaadide arvu;
- 4) haiglas eriarstiabi osutaja soovib muuta haigla liiki.

(2) Uus tegevusluba antakse välja käesoleva seaduse §-des 41-45 sätestatud korras.

(3) Uue tegevusloa taotlemiseks esitab selle taotleja need käesoleva seaduse §-s 41 loetletud andmed ja dokumendid, mis ei sisalda Tervishoiuametile juba teadaolevat informatsiooni.

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

4. peatükk TERVISHOIU RAHASTAMINE

§ 51. Tervishoiu rahastamise allikad

Tervishoidu rahastatakse:

- 1) riigieelarvest;
- 2) valla- ja linnaelarvest;
- 3) patsiendi poolt;
- 4) muudest allikatest.

§ 52. Tervishoiu rahastamine riigieelarvest

(1) Riigieelarvest Sotsiaalministeeriumi kaudu rahastatakse:

- 1) kiirabi osutamist;
- 2) riigireservi ravimite ja meditsiinivahendite julgeolekuvaru moodustamist, hoidmist ja uuendamist;
- 3) arstiabi kvaliteedi ekspertkomisjoni tellitud ekspertiisi;
- 4) riiklikke tervishoiuprogramme;
- 5) tervishoiualast teadus- ja arendustegevust;
- 6) riiklikke investeringuid Vabariigi Valitsuse kinnitatud haiglavõrgu arengukava alusel;
- 7) valmisolekut tervishoiuteenuste osutamiseks hädaolukorras;
- 8) ravikindlustusega hõlmamata isikutele vältimatu abi osutamist;
- 9) [kehtetu- RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

(2) Riigieelarvest Justiitsministeeriumi kaudu rahastatakse:

- 1) kinnipeetavatele tervishoiuteenuste osutamist;
- 2) kohtuotsuse alusel määratud meditsiiniliste mõjutusvahendite kohaldamist ja kohtupsühhaatriaekspertiisi;
- 3) kohtuarstlikku ekspertiisi.

(3) Riigieelarves ravikindlustuseks ettenähtud vahenditest rahastatakse tervishoidu ravikindlustuse seaduses sätestatud korras.

[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 53. Tervishoiu rahastamine valla- ja linnaeelarvest

Valla- või linnaeelarvest rahastatakse tervishoiuteenuste osutamist ja muid tervishoiukulusid valla- või linnavolikogu otsuse alusel.

§ 54. Patsient tervishoiu rahastajana

Käesoleva seaduse §-des 52 ja 53 sätestamata juhtudel maksab tervishoiuteenuse osutamise eest patsient.

5. peatükk TERVISHOIU JUHTIMINE

§ 55. Haiglavõrgu arengukava

(1) Vabariigi Valitsus kehtestab määrusega haiglavõrgu arengukava, milles määratakse:

- 1) tervishoiuteenuste ühtlase kättesaadavuse tagamiseks piirkondlike haiglate, keskhaiglate, üldhaiglate, kohalike haiglate ja erihaiglate loetelu (edaspidi *haiglate loetelu*);
- 2) vajalikud investeeringud haiglate loetelus nimetatud haiglate ehitamiseks, renoveerimiseks ja ümberprofileerimiseks.

(2) [Kehtetu - RT I 2004, 56, 400- jõust. 01.08.2004]

(3) Haiglavõrgu arengukava töötatakse välja vähemalt 15 aastaks ning Vabariigi Valitsus teeb selles vajaduse korral täiendusi ja muudatusi. Haiglavõrgu arengukava koostamist korraldab Sotsiaalministeerium, kaasates sellesse asjassepuutuvaid valitsusväliseid organisatsioone.

(4) Haiglavõrgu arengukavas toodud haiglate loetelu võib täiendada ning muuta Eesti Haigekassa ja Sotsiaalministeeriumi ühisettepaneku alusel.

(5) Eesti Haigekassal ja Sotsiaalministeeriumil on õigus teha Vabariigi Valitsusele ettepanek haiglate loetelu täiendamiseks juhul, kui haiglat pidav isik on tegutsenud kooskõlas seadusega ja talle väljastatud tegevusloaga ning ta ei ole rikkunud tervishoiuteenuste tasustamise lepingut Eesti Haigekassaga.

(6) Eesti Haigekassal ja Sotsiaalministeeriumil on õigus teha Vabariigi Valitsusele ettepanek tervishoiuteenuse osutaja haiglate loetelust välja arvamiseks, kui haiglat pidav isik ei tegutse kooskõlas seadusega, talle väljastatud tegevusloaga või ta rikub tervishoiuteenuste tasustamise lepingut Eesti Haigekassaga.

(7) Eesti Haigekassa ja Sotsiaalministeerium teevad Vabariigi Valitsusele ettepaneku tervishoiuteenuse osutaja haiglate loetelust koheseks väljaarvamiseks, kui haiglat pidava isiku tegevusloa on tunnustatud kehtetuks või haigla tegevus on lõpetatud.

(8) Haiglate loetelus nimetatud haiglatesse riigieelarve vahenditest investeerimise tingimused ja korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

(9) Haiglavõrgu arengukava väljatöötamise kulud kaetakse riigieelarvest.

[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 56. Sotsiaalministri ülesanded

(1) Lisaks käesolevas seaduses nimetatud õigusaktidele kehtestab sotsiaalminister:

- 1) tervishoiustatistika ja tervishoiualase majandustegevuse aruannete vormid ning nende esitamise korra;
- 2) [kehtetu - RT I 2004, 75, 520- jõust. 01.12.2004]
- 3) haigla funktsionaalse arengukava ja ehitusprojekti meditsiinitehnoloogia osa kinnitamise korra;
- 4) tervishoiuteenuste kättesaadavuse nõuded;
- 5) tervishoiuteenuste dokumenteerimise korra ning nende osutamist tõendavate dokumentide loetelu ja vormid;
- 6) tervishoiutöötajate kvalifikatsiooni omandamise eelneva ja järgneva koolituse õppebaasiks olevate haiglate, üldarstiabi ja eriarstiabi osutavate ettevõtjate loetelu ja õppebaasina tegutsemise korra;
- 7) tervishoiuteenuste kvaliteedi tagamise nõuded;
- 8) arsti- ja õendusala erialade arengukavad;
- 9) tervishoiuteenuse osutamise kvaliteedile ekspertiisihinnangu andmise korra;
- 10) [kehtetu - RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

(2) Sotsiaalminister avaldab eelmise kalendriaasta tervishoiu statistilised andmed iga aasta teises kvartalis Internetis ja kolmandas kvartalis trükitud väljaandena.
[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 57. Tervishoiuamet

(1) Käesoleva seaduse 2. peatüki 3. jaos ning 3. peatüki 1. ja 3. jaos sätestatud ülesandeid täidab Tervishoiuamet.

(2) Tervishoiuamet peab kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega (RT I 1996, 48, 944; 1998, 59, 941; 111, 1833; 2000, 50, 317; 92, 597; 104, 685) ja andmekogude seadusega (RT I 1997, 28, 423; 1998, 36/37, 552; 1999, 10, 155; 2000, 50, 317; 57, 373; 92, 597; 2001, 7, 17; 17, 77) tervishoiutöötajate ja tegevuslubade registreid, olles nimetatud riiklike registrite vastutavaks töötajaks.

§ 58. Maavanema ülesanded

(1) Maavanema ülesanded käesoleva seaduse alusel on:

1) koguda maakonnast tervishoiustatistika ja tervishoiualase majandustegevuse aruandeid, koostada koondaruanne ning edastada need käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punkti 1 alusel kehtestatud korra kohaselt sotsiaalministrile;

2) korraldada maakonnas perearsti nimistu alusel tegutsevate perearstide ajutist asendamist.

(2) Harju maavanemal on õigus anda käesoleva seadusega talle pandud ülesannete täitmine Tallinna linnas tegutsevate perearstide osas halduslepinguga üle Tallinna linnale, välja arvatud käesoleva seaduse §-des 60–62 sätestatud ülesannete täitmine.

[RT I 2002, 62, 377- jõust. 01.10.2002]

§ 59. Tervishoiukorraldus hädaolukorras

(1) Tervishoiukorraldus hädaolukorras kehtestatakse Vabariigi Valitsuse määrusega, milles määratakse:

1) Vabariigi Valitsuse, sotsiaalministri, Tervishoiuameti ja tervishoiuteenuse osutajate pädevus ja ülesanded hädaolukorra lahendamisel ning hädaolukorraks valmisoleku korraldamisel;

2) riigireservi ravimite ja meditsiinivahendite julgeolekuvaru uuendamise, hoidmise ja kasutamise kord ning riigireservi ravimite ja meditsiinivahendite julgeolekuvaru uuendamisest laekuva tulu kasutamise kord;

3) tervishoiuteenuse osutaja ravimite ja meditsiinivahendite tegevusvaru moodustamise tähtajad, kogused ja kord.

(2) Tervishoiuteenuse osutajad on kohustatud tegutsema hädaolukorraks valmistumisel ja hädaolukorras vastavalt käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel kehtestatud Vabariigi Valitsuse määrusele.

6. peatükk JÄRELEVALVE

§ 60. Tervishoiu järelevalve

(1) Käesoleva seadusega tervishoiuteenuste osutajatele sätestatud nõuete täitmise üle teostavad järelevalvet maavanem ja Tervishoiuameti selleks volitatud ametnikud.

(2) Maavanem teostab järelevalvet maakonnas perearsti nimistu alusel tegutsevate perearstide tegevuse üle.

(3) Tervishoiuameti selleks volitatud ametnikud teostavad järelevalvet perearstide, kiirabi osutajate, eriarstiabi osutajate ja iseseisvalt õendusabi osutajate tegevuse üle.

§ 61. Järelevalve teostaja õigused

Järelevalve teostajal on käesolevast seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks õigus:

1) siseneda etteteatamisel kontrollitava isiku tegevuskohta;

2) tutvuda tervishoiuteenuste osutamist tõendavate dokumentidega;

3) saada seletusi kontrollitava isiku juhtorganitelt ja tervishoiutöötajatelt;

4) teha kontrollitavale isikule ettepanekuid tegevuse parandamiseks ning ettekirjutusi puuduste kõrvaldamiseks.

§ 62. Ettekirjutus

(1) Ettekirjutus peab olema kirjalik.

(2) Ettekirjutus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) isiku andmed, kellele ettekirjutus tehakse;
- 2) andmed nõutud toimingu kohta;
- 3) ettekirjutuse täitmise tähtaeg;
- 4) ettekirjutuse tegemise põhjendus;
- 5) ettekirjutuse tegemise kuupäev, ettekirjutuse teinud isiku nimi, ametikoht, ametinimetuse ja allkiri.

(3) Ettekirjutuse saanud isik võib ettekirjutuse vaidlustada halduskohtus.

(4) Ettekirjutuses sisalduva kohustuse täitmata jätmise korral võib järelevalve teostaja rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras, teha ettepaneku perearstina tegutsemise õiguse äravõtmiseks, tervishoiuteenuste ajutise osutamise peatamiseks või tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks vastavalt käesolevas seaduses sätestatule.

(4¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.

(5) Ettekirjutuse täitmata jätmise korral kaitsevæes on järelevalve teostajal õigus peatada tervishoiuteenuste osutamine kuni puuduste kõrvaldamiseni.

[RT I 2004, 29, 192- jõust. 01.05.2004]

§ 62¹. Vaide esitamine

Isik, kes leiab, et Tervishoiuametiaktiga või haldusmenetluse käigus on rikutud tema õigusi või piiratud tema vabadusi, võib esitada sotsiaalministrile vaide.

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

7. peatük RAKENDUSSÄTTED

§ 63. Tervishoiutöötajate registreerimine

(1) Käesoleva seaduse jõustumise ajaks kvalifikatsiooni omandanud isik peab taotlema enda registreerimist Tervishoiuametis seaduse jõustumisest alates kolme aasta jooksul.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul taotluse esitamata jätmise korral kaotab isik õiguse osutada tervishoiuteenuseid.

(3) Isiku tervishoiutöötajana registreerimisest võib keelduda, kui ta ei ole viie aasta jooksul töötanud kvalifikatsiooni tõendavas dokumendis esitatud erialal.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud juhtudel võib isik taotleda enda registreerimist Tervishoiuametis, kui ta sooritab teooria- ja praktikaeksami sotsiaalministri kehtestatud korras ning esitab eksami sooritamist tõendava dokumendi Tervishoiuametile.

(5) Isik, kelle kvalifikatsiooni tõendav dokument ei sisaldu käesoleva seaduse § 28 lõike 3 alusel kehtestatud loetelus, peab enda tervishoiutöötajana registreerimise taotlemiseks sooritama käesoleva seaduse jõustumisest alates kolme aasta jooksul teooria- ja praktikaeksami sotsiaalministri kehtestatud korras.

§ 64. Tegevusloa väljaandmine

(1) Isik, kelle tegevusala käesoleva seaduse jõustumise ajal on tervishoiuteenuste osutamine ning kellel selle seaduse kohaselt on tervishoiuteenuste osutamiseks vaja tegevusluba, peab tegevusloa taotlema seaduse jõustumisest alates kolme aasta jooksul.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul taotluse esitamata jätmise korral või juhul, kui isikule ei väljastata tegevusluba käesoleva seaduse § 45 lõike 1 punktides 1-4 loetletud alustel, kaotab isik õiguse osutada tervishoiuteenuseid.

§ 65. Perearstina tegutsemine

Kuni 2005. aasta 1. jaanuarini võivad nimistu alusel perearstina tegutseda üldarst ja lastearst, kui nad on saanud perearstina tegutsemise õiguse enne käesoleva seaduse jõustumist ja kui nad õpivad perearsti residentuuris või perearstiks spetsialiseerumise kursustel.

[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]

§ 66. Riigi ja kohalike omavalitsuste hallatavate tervishoiuasutuste ümberkujundamine

(1) Riigi hallatavate tervishoiuasutuste ümberkujundamine eraõiguslikeks juriidilisteks isikuteks toimub riigi poolt eraõiguslike juriidiliste isikute asutamise ja nendes osalemise seaduses (RT I 1996, 48, 942; 73, õiend; 1998, 59, 941) sätestatud korras.

(2) Kohalike omavalitsuste hallatavate tervishoiuasutuste ümberkujundamine eraõiguslikeks juriidilisteks isikuteks toimub kohaliku omavalitsuse korralduse seaduses (RT I 1993, 37, 558; 1999, 82, 755; 2000, 51, 322) sätestatud korras.

(3) Riigi või kohalike omavalitsuste hallatavate tervishoiuasutuste ümberkujundamisel eraõiguslikeks juriidilisteks isikuteks lähevad kehtivad töölepingud üle asutatavatele eraõiguslikele juriidilistele isikutele.

§-d 67--72. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 73. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2002. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 22 lõige 2 jõustub 2003. aasta 1. jaanuaril ja §-d 12–15 jõustuvad 2005. aasta 1. jaanuaril.
[RT I 2002, 110, 661- jõust. 01.01.2003]